

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29801/2023
18.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Весне Субић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Младен Никић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Невена Михаиловић, адвокат из ..., ради отклањања опасности од штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1329/23 од 07.09.2023. године, у седници одржаној 18.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1329/23 од 07.09.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1329/23 од 07.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 627/22 од 12.04.2023. године, исправљеном решењем истог суда од 10.07.2023. године, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се забрани туженој да на својој к.п. бр. ... КО ... у саставу објекта постојећег на истој обавља аутолакирерску делатност. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 63.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 1329/23 од 07.09.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени услови за примену института о изузетној дозвољености ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), с обзиром на то да не

постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интресу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, а имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Наиме, правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се забрани туженој да на својој парцели, а у саставу објекта постојећег на истој обавља аутолакирерску делатност, с обзиром на то да је утврђено да је зет тужене одјавио аутолимарску радњу коју је као предузетник имао пријављену на адреси тужене и да се више не бави том делатношћу. Како одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права у овом случају зависе од утврђеног чињеничног стања, које се оспорава изјављеном ревизијом, а што не може бити разлог за изјављивање ревизије, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба ради отклањања извора опасности поднета је 31.03.2022. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовисноправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да је ревизија тужиоца недозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, , Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић